

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/812/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812211417
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3812211417.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: I. G. Z., s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom Q. 5, N., zastúpeného H. G., s. r. o., so sídlom Q. 5, N., L. : XX XXX XXX proti odporcyni : I. N., bytom H. X - XXX/XXX, A., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, zastúpeného JUDr. V. Y., advokátom so sídlom J. G. X/A, U., o zaplatenie 858,36 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, č.k. 9C/2/2013 - 98, zo dňa 27. augusta 2013, takto

rozhodol:

Odvolačný súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 21,92 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. V. Y., advokáta, č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS 8210412, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi vo výške 44,37 Eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava I po právoplatnosti rozhodnutia. Navrhovateľovi uložil povinnosť, aby do troch dní od právoplatnosti uznesenia vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. V. Y., advokáta nahradil trovy právneho zastúpenia vo výške 388,47 Eur. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ podal dňa 29.06.2012 návrh na začatie konania proti odporcovi, ktorým sa domáhal zaplatenia 858,36 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Dňa 03.10.2012 do konania vstúpil na stranu odporcu vedľajší účastník. Dňa 08.08.2013 navrhovateľ vzal návrh na začatie konania späť, navrhol zastaviť konanie a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznať. Navrhovateľ si v podaní o späťvzatie návrhu trovy konania neuplatnil. Právne poukázal súd prvého stupňa prvého stupňa na § 96 ods. 1 O.s.p.. Konštatoval, že v prejednávanej veci došlo k späťvzatiu návrhu došlo podaním navrhovateľa, doručeným súdu dňa 08.08.2013, preto vzhľadom na § 96 ods. 1 druhá veta O.s.p. konanie zastavil celkom. O vrátení kráteného súdneho poplatku navrhovateľovi rozhodol súd prvého stupňa podľa § 11 ods. 3, 4 z.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 151 ods. 1 veta prvá, § 146 ods. 1 písm. c) a § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.. Uviedol, že súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka po posúdení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, teda zastavenia konania pre späťvzatie, prišiel k záveru, že v danom prípade navrhovateľ zaviniel, že konanie sa muselo zastaviť, a preto je povinný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Zavinenie na strane navrhovateľa spočíva v tom, že vzal návrh na začatie konania späť bez uvedenia dôvodu. Vzhľadom však na vyjadrenie vedľajšieho účastníka je možné konštatovať, že právo navrhovateľa na zaplatenie v návrhu uvedenej sumy bolo premlčané. Námietku navrhovateľa k prípadnému priznaniu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, nakoľko mu žiadne nevznikli, súd považuje za nedôvodnú. Súd prvého stupňa má za to, že vedľajší účastník riadne hájil práva odporcu (K otázke nároku vedľajšieho účastníka na náhradu trov právneho zastúpenia sa vyjadril Krajský súd v Nitre z

31.8.2012, č.k. 9Co/228/2012-57). Podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) hodnota jedného úkonu právnej služby predstavuje 51,45 eur, ktorú správne uviedol aj právny zástupca vedľajšieho účastníka vo vyúčtovaní trov právneho zastúpenia. Za jednotlivé úkony právnej služby patrí právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka odmena a náhrady nasledovne: 1/ odmena podľa § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky za prevzatie a prípravu zastúpenia vo výške 51,45 Eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,63 Eur a 2/ odmena podľa § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky za vyjadrenie z 16.11.2012 vo výške 51,45 Eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,63 Eur, za zastupovanie na pojednávaní 3.7.2013 podľa § 14 ods.3 písm. c/ vyhlášky MS SR č.655/2004 12,86 Eur, plus režijný paušál 7,81 Eur, za 1/3 náhrady cestovného podľa § 15 písm. a/ vyhlášky MS SR č.655/2004 a náhrady straty času podľa § 17 vyhlášky MS SR č.655/2004 49,36 Eur, za zastupovanie na odročenom pojednávaní 31.5.2013 podľa § 14 ods.3 písm. c/ vyhlášky MS SR č.655/2004 16,6 Eur plus režijný paušál 7,81 Eur obidva úkony s 20% DPH, za náhradu cestovného podľa § 15 písm. a/ vyhlášky MS SR č.655/2004 66,91 Eur a za náhradu straty času podľa § 17 vyhlášky MS SR č.655/2004 104,08 Eur. Celkom trovy právneho zastúpenia predstavujú 388,47 Eur. Iné trovy konania vedľajšiemu účastníkovi nevznikli, preto suma 388,47 Eur predstavuje celkové trovy konania vedľajšieho účastníka, ktoré je povinný navrhovateľ zaplatiť podľa § 149 ods. 1 O.s.p. právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Proti tomuto uzneseniu, a to len vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v tejto časti v zmysle § 220 O.s.p. zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 26,30 Eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Zastával názor, že vedľajší účastník, združenie na ochranu spotrebiteľa, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Samotné združenia majú vo svojich radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa pritom môžu podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Ďalej navrhovateľ uviedol, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl.47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené. V danom prípade má za to, že by bola na mieste aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p..

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil a zaviazal žalobcu na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 33,54 Eur. Namietal, že združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania objektívne účelné. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 ústavy SR, v zmysle ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Argumentáciu, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí sám z podstaty existencie byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach označil za účelovú, nelogickú až absurdnú. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu "rovnosť zbrani". Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právny zástupcom podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzati návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha, a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený, a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporca splnil to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporkyni zaplataenia istiny v sume 858,36 Eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 08.08.2013 vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporkyni bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporkyňa splnila to, čoho sa podaným návrhom voči nej domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporkyni preukázateľne žiadne trovy nevznikli, a preto jej ich súd prvého stupňa nepriznal.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol správne podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 388,47 Eur. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 19.11.2012 doručil súdu vyjadrenie vedľajšieho účastníka, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nezahliadol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 ods. 2 O.s.p., ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ.

Pokiaľ ide o možnosť aplikácie ust. § 150 ods. 2 O.s.p., na ktorú poukázal navrhovateľ, odvolací súd uvádza, že je len na vôli súdu či v drobných sporoch neprizná alebo zníži trovy konania. Dokonca aj pre zníženie výšky trov konania nestanovuje žiadne hranice a moderáciu trov konania ponecháva len na úvahe súdu a konkrétnych okolnostiach prípadu. Ide totiž o moderačné právo súdu pri rozhodovaní o výške trov konania a ako jediné kritérium zákon zakotvuje neprimeranosť trov voči pohľadávke. Aký pomer výšky trov k výške pohľadávky treba považovať za neprimeraný, to zo zákona nevyplýva a je ponechaný len na úvahe súdu.

Odvolací súdu taktiež dáva do pozornosti uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 76/2012, v ktorom konštatoval, že ust. § 150 ods. 2 O.s.p. umožňuje súdu, aby v rámci svojho uváženia v medziach tohto zákonného ustanovenia nepriznal alebo znížil trovy konania, ktoré sú v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke. Pozitívne vymedzený pojem drobného sporu vyplýva z § 200ea

ods. 1 O.s.p. V prípadoch drobných sporov je teda na zvážení súdu, či využije ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. a účastníkovi konania, ktorý mal vo veci úspech, buď neprizná alebo zníži trovy konania. K tomuto kroku môže všeobecný súd pristúpiť len v prípade, ak uplatnené trovy sú neprimerané vo vzťahu k pohľadávke. Neprimeranosť trov by mala v podstate znamenať, že ich výška prekračuje hodnotu pohľadávky. Na druhej strane posúdenie neprimeranosti trov vo vzťahu k hodnote sporu nie je v zákone explicitne vymedzené, je dané na úvahe súdu, ktoré spolu so závermi na to nadväzujúcimi musia byť vždy odôvodnené a celkom legitímne.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. Náhrada trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka bola súdom prvého stupňa v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vyčíslená a priznaná v správnej výške.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 21,92 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 388,47 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b/, § 16 ods. 3, vyhlášky č. 655/2004 Z.z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 28,22 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t.j. 14,11 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu, doručené súdu prvého stupňa dňa 11.10.2013 + režijný paušál 7,81 Eur, t.j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 21,92 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.